

Posudek vedoucího na diplomovou práci Markéty Seidlové na téma – Trestné činy proti životu a zdraví spáchané nedbalostním zaviněním

Diplomantka si pro svou práci vybrala zajímavé téma, které je stále aktuální, a to především ve vztahu k dopravním nehodám v silniční dopravě. Zpracovatelka diplomové práce použila metody kompilace i komparace a úvodem lze konstatovat, že práce je bez zásadních nedostatků, byť jde o práci vcelku popisnou. Pokud jde o rozsah použité literatury, ten je možné hodnotit pozitivně, byť judikatura k této problematice mohla být i bohatší. Diplomová práce splňuje všechny formální i obsahové náležitosti.

Diplomová práce je logicky rozčleněna do šesti základních kapitol, které na sebe logicky navazují, a vytknout je možné pouze to, že pokud jde o kapitolu třetí, v zásadách pro vypracování práce byla tato část nazvána – Subjektivní stránka trestného činu, avšak v práci samotné se v této části diplomantka zabývá i objektem, objektivní stránkou a subjektem trestného činu a také osobou pachatele nedbalostního trestného činu. V tomto směru lze tedy obsah této části diplomové práce považovat za nadbytečný a částečně v rozporu se zadáním diplomové práce.

Pokud jde o historický vývoj nedbalostních trestných činů, který předchází shora uvedené kapitole, tak ten je třeba hodnotit pozitivně a autorka zde zmínila všechny podstatné změny počínaje zákonem č. 117/1852 Sb.

Stěžejní částí práce je pak kapitola čtvrtá – Skutkové podstaty nedbalostních trestných činů proti životu a zdraví dle platné právní úpravy. Tuto část práce je možno hodnotit rovněž pozitivně, autorka podává vcelku podrobný rozbor jednotlivých skutkových podstat nedbalostních trestných činů a zmiňuje se dokonce i o aktuální problematice, která se vztahuje k trestnému činu šíření nakažlivé choroby z nedbalosti, a to v návaznosti na pandemii, která v současné době postihla nejen Českou republiku.

Pokud jde o kapitolu pátou – Platná právní úprava ve světle judikatury, zde je zřejmé, že autorka má dostatečné znalosti o jednotlivých pojmech, které zde rozebírá, především je třeba pozitivně hodnotit výklad důležité povinnosti, principu omezené důvěry v dopravě a postupu *lege artis*.

V šesté kapitole provádí pak diplomantka srovnání s německou právní úpravou a vytknout je snad možné pouze to, že autorka při zpracování této kapitoly nevychází z původních pramenů, ale z literatury, která byla zpracována výhradně českými autory.

V části sedmé – Úvahy *de lege ferenda* neuvádí diplomantka žádné konkrétní návrhy na změnu současné právní úpravy, pokud jde o trestné činy proti životu a zdraví spáchané nedbalostním zaviněním, ale zabývá se především otázkou trestů, případně aplikací odklonů. Při ústní obhajobě by měla studentka vysvětlit tvrzení ve druhém odstavci na straně 60 práce, že „smysl v těchto případech mnohdy postrádá i ona výchovná funkce trestu, neboť nedává smysl motivovat slušného pracujícího člověka k tomu, aby vedl řádný život“.

V této části dále autorka konstatuje, že by se osobně přikláněla k četnějším ukládání peněžitých trestů, v jejichž ukládání Česká republika výrazně zaostává za jinými evropskými

státy. To je sice pravda, avšak autorka by se měla zabývat i příčinami tohoto stavu a také vhodností ukládání peněžitého trestu u těchto nedbalostních deliktů.

Závěrem se pak autorka zabývá tzv. prohlášením viny ve smyslu novely účinné od 1.10.2020, což je třeba hodnotit pozitivně a zmiňuje se také o odklonech v trestním řízení, ovšem pouze okrajově a poukazuje především na možnost uzavírání dohod o vině a trestu, ačkoliv u trestné činnosti tohoto druhu by vhodnějšími odklony byly jiné alternativy, o kterých se diplomantka ovšem nezmiňuje. I to by měla tedy doplnit či vysvětlit při ústní obhajobě.

Celkově lze práci diplomantky hodnotit kladně, diplomová práce netrpí žádnými formálními ani obsahovými vadami a diplomantka prokázala, že je schopná teoretické znalosti, které získala, aplikovat na zpracovanou problematiku nedbalostních trestných činů proti životu a zdraví. Podle výsledku ústní obhajoby by bylo možné hodnotit diplomovou práci známkou velmi dobře.

V Plzni dne 28. dubna 2021

JUDr. Eduard Wipplinger